

[Christophersen.]

måde ikke har været i stand til at deltage i et ansvarsbevidst politisk arbejde, og det må fylde de politikere, de partier, der befinder sig i midten af dansk politik, med en dyb bekymring for, hvordan dette land i fremtiden kan regeres.

Jeg vil godt understrege, at regeringspartiet har ikke søgt denne situation. Venstre har tværtimod lagt vægt på at sikre, at der blev ført en langsigtet politik, der var fyldt med et perspektiv. Vi har ønsket, at der skulle føres en ansvarsbevidst økonomisk politik, også selv om denne ikke ville være særlig populær. Vi lagde allerede fra starten vægt på en inflationsbekæmpelse, og vi fik den gennemført i det forlig, som vi indgik med socialdemokratiet, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne. Vi lagde vægt på offentlige besparelser, og det lykkedes jo at få gennemført besparelser på knap 1.600 mill. kr. på et finanslovsforslag, som de fleste mente var barberet så langt ned, som det overhovedet kunne være.

Og nu kommer regeringen altså og fremlægger endnu en del af det, som den mener må være en nødvendig del af en ansvarsbevidst økonomisk politik, forslag om gennem midlertidige afgiftsforhøjelser og andre afgiftsforhøjelser at begrænse efterspørgslen og dermed beskytte den danske valuta mod en farlig dræning.

Regeringen har på tilsvarende vis på det udgiftspolitiske område fremsat forslag. Jeg skal blot erindre om de forslag, der blev fremsat i går, og som jo har til formål at begrænse de offentlige udgifter i de tre kommende finansår med omkring 20 mia kr. Også dette er forslag, der indeholder et langsigtet perspektiv.

På tilsvarende vis har regeringen taget fat på arbejdet med at gennemføre en indkomstskattereform. Også dér har vi fra regeringspartiets side fremsat ganske konkrete forslag til, hvordan man i 1975 kunne lette indkomstbeskatningen med 10 mia kr., en lettelse, der vil betyde, hvis den får mulighed for at blive gennemført, at trækprocenterne for de fleste borgere kan sænkes med 10-15 pct.

Denne langsigtede politik betragter venstre naturligvis som en helhed og som en nødvendighed. Det betyder ikke, at venstre ikke vil diskutere, hvordan denne politik

nærmere indhold skal være. Det betyder heller ikke, at vi ikke fordomsfrit vil diskutere, om elementer i den burde udskiftes med andre og måske bedre elementer, men dens hovedbestanddele må vi naturligvis betragte som uadskillelige. Målsætningen må vi opfatte som ufravigelig.

Derfor vil jeg godt i dag sige, at de, som nu nægter at støtte den nødvendige økonomiske politik, ja, de spærrer også for de andre dele af det, som er den sammenhængende, langsigtede regeringspolitik. De spærrer for den skattereform, som efter venstres opfattelse er afgørende nødvendig. De spærrer for den udgiftsreform, som er afgørende nødvendig, ikke bare af skattemæssige grunde, men også hvis det skal lykkes at løse vore økonomiske problemer.

Hvor tror flertallet i denne sal, at de kan finde forståelse for en sådan holdning? Tror de, de kan finde den i det udland, som også i de kommende måneder skal låne Danmark meget store beløb, og som derfor naturligvis med interesse følger den økonomiske og politiske udvikling her i landet? Tror de, de kan finde forståelse for den holdning i det erhvervsliv, der lider under et meget højt renteniveau, og som nu med rimelighed kunne have set frem til en aflastning af pengepolitikken i kølvandet af den styrkelse af den økonomiske politik, regeringen lagde op til? Eller tror de, at de kan finde forståelse for den blandt de lønmodtagere, som virkelig ønsker en skattelettelse? Det tror jeg ikke, de kan, og derfor er det beskæmmende, at diskussionen om regeringens kriseforslag er forløbet, som den har gjort.

Det betyder, at vi på et senere tidspunkt må begynde forfra. Det beklager venstre, men vi vil fastholde den målsætning, der er vores. Vi er overbevist om, at dette land kan ikke løse sine problemer, hvis man slækker på kravet til den fasthed, der må ligge i den økonomiske politik, eller hvis man slækker på kravet om, at der skal være et langsigtet perspektiv både i skatte- og udgiftspolitikken.

Dahlgaard (RV):

Det er jo afgiftslovsforslag, vi beskæftiger os med, og jeg vil da gerne til indledning udtale min anerkendelse af den måde, hvorpå formanden for folketingets skatte- og afgiftsudvalg har ledet arbejdet på i de